

Kultur- og debattredaktør Hilde Sandvik
debatt@bt.no
Redaksjon: Egil Horne Mikkelsen og Aslaug Eide.

Glitrende av Magne Reigstad

RETTSSALEN BLE i Breivik-saken misbrukt til å fremme det politisk bekvemme, som saklig anført av Magne Reigstad i hans glitrende kronikk i BT fredag 20. juli. Den «blanding» av politikk og juss som han der omtaler er farlige greier. Det gjelder også de maktpersoner det refereres til, de såkalte suverene. Et skikkelig etteroppgjør er påkrevet. Men får vi det?

Dessverre, media spiller ikke folkets virkelige røst, men hovedsakelig Aps voldsomme politiske regi ifm. markeringen av 22. juli. Folk det ganske land rundt har fått mer enn nok av den til dels svulstige påtrengende personlige og politiske selvforherligelsen. Mange, inkludert pårørende, valgte å reise vekk eller å skru av TV-skjermen sist søndag.

TRAGEDIEN VAR IKKE primært et angrep på demokratiet og dets verdier, slik som Ap helst vil ha det til. Det var et direkte angrep på et enkelt norsk politisk parti, ikke et angrep på landet. Det er dessuten uforstandig dramatisering av AUF å snakke om «falne» som om landet var i krig ... Nei, dette var en «innenlandsk» terror handling utført av en av våre egne og, dessverre, med mange til dels pur unge uvitende og uskyldige døde. Dette er den enkle, nakne sannhet, slett ikke at ungdommene var pionerer for Ap slik som Eskil Pedersen respektløst og frekt proklamerer. De visste jo ikke engang hvorfor de døde og hva de døde for.

SATT PÅ SPISSEN og for å få frem mer sannhet: Hadde terrorhandlingen vært utført av en venstreradikal etnisk nordmann med brodd mot en Frp-ungdomsleir, ville da regjeringen valgt den samme ordbruken og denne voldsomme og meget kostbare strategien, på vår alles bekostning? Nei. Dette illustrerer langt på vei at Ap i sorg-region har overspilt seg selv i et forsøk på å slå politisk mynt på basis av uskyldige døde, til dels barn. Smakløst og kynisk sier mange, også pårørende, og jeg er enig.

UANSETT BREIVIKS domskjennelse og til tross for de mange store ord (samt politiske, røde roser), landet er neppe forandret, og vil i hovedsak raskt falle tilbake til det sedvanlige. Men for de pårørende er det totalt annerledes. Det er derfor overfor dem og dem alene, og slett ikke overfor myndighetenes «propaganda-apparat» vi kan og skal vise vår stor sympati. Glemmes må heller ikke de skadde som har fått varig men, og de som pga. sine traumatiske opplevelser settes langvarig tilbake.

DAN ODFJELL
PENSIJONIST

Det er ikke bra at BT lar Fjordman få lov å ta på seg masken som objektiv bokanmelder, uten å gi leserne informasjon om hvem han faktisk er og om hans rolle som inspirasjonskilde for masse-morderen.

Motgift trengs

FJORDMAN

Odd Arild Viste
leder i Rødt Bergen

PEDER JENSEN, alias Fjordman, skrev i BT 17. juli en omtale av boken «Motgift». Boken prøver å besvare de mest sentrale påstandene i den nye høyreekstremismen, med bidrag fra forskjellige akademikere. Tittelen på bok-omtalen er «Motgift mot hva?», og han besvarer spørsmålet på en ganske tydelig, om enn ufri-villig, måte i teksten sin. Den såkalte Fjordman er helt åpenbart selv en av grunnene til at motgift trengs.

Selv om han uttrykker seg forsiktig i denne kronikken, er det ting i teksten som klart synliggjør Peder Jensens hatske syn. Han tar i bruk tre grep som alle er gjengangere i rasisters måte å forvrengte virkeligheten på.

ET FØRSTE ER Å LAGE et skremmebilde av situasjonen når det gjelder folk på flukt. Han maler et bilde av at det er millioner av mennesker som står på Norges dørterskel og vil inn. Dette på tross av at en forsvinnende og skammelig liten andel av verdens flyktninger finner veien hit. En viktig grunn er sannsynligvis at de fleste foretrekker å søke tilflukt i sine nærområder, noe de også gjør. Akkurat som nordmenn gjorde under krigen her for 70 år siden.

DET ANDRE GREPET har sitt utspring i konspirasjonsfantasier og helt ville generaliseringer. Det er nemlig Jensen og hans likesinnede som har skjont hva islam egentlig handler om. Det er ikke verdens 1,5 milliarder muslimer som skal definere hva for eksempel begrepet jihad handler om, den retten er visst forbeholdt paranoide menn i de rikeste delene av verden.

Religioner er i stadig endring og må selvfølgelig defineres av dem som utøver den. Å si at jihad egentlig handler om islamsk verdensherredømme, blir like absurd som å påstå at

MOTGIFT: Peder Jensen, alias Fjordman, skrev i BT 17. juli en omtale av boken «Motgift». Boken prøver å besvare de mest sentrale påstandene i den nye høyreekstremismen. ARKIVFOTO

de kristnes helvete egentlig er et sted med røde smådjevler som stikker deg med en stor gaffel.

DEN TREDJE INGREDIENSEN i Jensens rasistiske suppe er å konstruere et oss og et de andre. Han skriver: «Dessuten er mange muslimers begreper om hva som utgjør angrep eller forsvar ofte radikalt annerledes enn våre». Den våkne leser bør her spørre seg om hvem «mange muslimer» egentlig er, og hvem han refererer til når han snakker om «våre». Med våre begreper om angrep eller forsvar, tenker han da for eksempel på

Norges allierte i Afghanistan, som har myrdet hundrevis av barn i Pakistan, ved hjelp av droner, for å forsvare seg mot terror? Poenget er at kritikken hans ikke har noen adresse.

Det kan bli vanskelig for «mange muslimer» å forsvare seg mot disse påstandene når han aldri definerer hvem de egentlig er. De fellesskapene han opererer med fins rett og slett ikke verken på den ene eller den andre siden. Det fins ikke ett islam, like lite som det fins en enhetlig vestlig kultur. Dette er logisk for de fleste, men skal du spre rasistiske ideer må du nødvendigvis bevege deg utover logikkens grenser.

En forsvinnende og skammelig liten andel av verdens flyktninger finner veien hit

ANDERS BEHRING BREIVIK hevder at hans massedrap var nødvendige for å forsvare samfunnet vårt mot muslimer og «kulturmarxister». Breivik ser på Jensen som sin viktigste inspirasjonskilde. Jensen alias Fjordman skrev i sin blogg at «islam og alle de som praktiserer det må bli totalt og fysisk fjernet fra hele den vestlige verden». Han skrev at alle ville bli muslimer om «vi ikke kriger mot dem og holder dem ute av våre land». Skal dette uttrykke «våre» verdier og «vårt» syn på forsvar og angrep?

Det kan stilles spørsmålsteget ved at BT lar Jensen få lov til å ta på seg masken som objektiv bokanmelder, uten å gi leserne informasjon om hvem han faktisk er og om hans rolle som inspirasjonskilde for masse-morderen.

Ønsker ikke hotbedding

ARBEIDSLIV

Jan Olav Brekke
Forbundsleder i Lederne

I EN REKKE AVISER har det i det siste blitt framstilt som om oljearbeidere krever 600 kroner for å skifte på sin egen seng. Det er å snu saken på hodet.

Utgangspunktet i norsk arbeidsliv er at folk som må overnatte på arbeidsplassen tilbys en egnet seng og et eget rom. I den retningen har også utviklingen i norsk offshorrevirksomhet gått gjennom

mange år. Men den siste tiden har vi sett at pendelen har snudd. Stadig flere oljeselskap, med Statoil i spissen, har ønsket å spare penger på såkalt hotbedding. Det vil si at to må dele samme seng og lugar. Forskriften som regjeringen innførte fra 1. juli, slår fast at alle som deler lugar/rom skal få kompensasjon for dette.

OLJESKAPENE SPARER trolig omlag 4000 kroner per ansatt per døgn for alle som ikke får egen lugar. Dette gjør at vi finner det naturlig at de som står for denne innsparingen også er

de som henter ut fortjenesten av dette, og derfor har organisasjonen Lederne overfor Statoil kommet med et krav som står i forhold. I tillegg mener vi det er naturlig at om man etter et 12 timers skift skal måtte begynne med å skifte på sin egen seng fordi noen andre har brukt den i mellomtiden, også får overtidsbetalt for dette.

Vi mener utgangspunktet på norsk sokkel bør være at hver enkelt ansatt har sin egne seng i sin egne lugar. Det er et minimum av privatliv man bør kunne forlange når man er vekk fra familien og arbeider 12

timer i døgnet, to uker i strekk. De fleste skjønner at man ikke i like stor grad har et privatliv om man må dele rom/lugar med en annen person, selv om vedkommende ikke er til stede samtidig.

TIL SLUTT VIL JEG understreke at Lederne, som organiserer mange ansatte på norsk sokkel, ikke har kompensasjon for lugardeling eller overtidsbetaling for å re senger, som primærkrav. Vårt hovedkrav er at alle våre medlemmer, og alle andre som arbeider offshore, skal ha sin egne seng og sin egen lugar.